

Hepatitida D

Původcem **hepatitidy D** je defektní RNA virus delta (HDV), který není schopen samostatné replikace, vyžaduje k tomu enzymatické vybavy HBV.

Může se jednat o:

- koinfekci HBV + HDV,
- superinfekci HDV u primárně infikovaného HBV (nebezpečnější).

V případě superinfekce se zvyšuje riziko fulminantní hepatitidy, rozvoje chronicity nebo jaterní cirhózy.^[1]

Diagnostika

Provádí se průkaz specifických protilátek proti antigenu delta metodou ELISA.

Odkazy

Související články

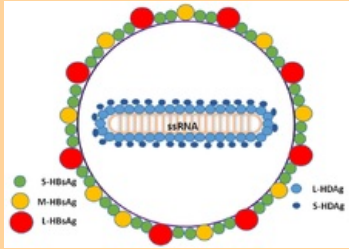
- Virové hepatitidy
- Hepatitidy

Použitá literatura

- HAVLÍK, Jiří, et al. *Infektologie*. 2. vydání. Praha : Avicenum, 1990. 393 s. ISBN 80-201-0062-8.
- LOBOVSKÁ, Alena. *Infekční nemoci*. 1. vydání. Praha : Karolinum, 2001. 263 s. ISBN 80-246-0116-8.

Reference

1. HURYCH, Jakub a Roman ŠTÍCHA. *Lékařská mikrobiologie : Repetitorium*. 3. vydání. Praha : Triton, 2021. s. 277. ISBN 978-80-7553-976-2.

Virus hepatitidy D	
Deltaviridae	
	
Typ NK	RNA
Zdroj	člověk
Přenos	parenterálně (krví, krevními produkty, typicky mezi intravenózními narkomany)
Výskyt	endemicky v jihoamerických zemích, Středomoří, Rumunsko, země jižní a střední Afriky
Onemocnění	virová hepatitida D, pouze jako koinfekce nebo superinfekce s HBV
Diagnostika	anti-HDV IgM při akutní infekci, anti-HDV IgG u chronické infekce, průkaz HDAg a HDV RNA
Terapie	vysoké dávky IFN- α nebo pegylovaný IFN- α -2a (12 měsíců),
Očkování	očkování proti HBV chrání i před infekcí HDV